

[Finansministeren.]

økonomiske Liv og af vore finansielle Forhold, den Regulering af vort Pengevæsen og den økonomiske Sundhed, som skal genskabes i Danmark, ikke skal opnaas ved, at der i denne Sammenhæng paalægges det arbejdende Folk, den brede Befolkning, nye store Byrder. Det arbejdende Folk har baaret den tungeste Byrde under Krigen og Besættelsen. Den Afvikling af Besættelsestidens Vanvid paa de økonomiske Omraader, som nu skal finde Sted, maa i første Række bæres af de Grupper, der har forøget deres Formuer under Krigen, og dernæst i øvrigt af de Grupper, der har økonomisk Mulighed for og dermed ogsaa økonomisk Forpligtelse til at lægge Skuldrene til.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Det er naturligt, at der fra forskellig Side har været rejst Spørgsmaal om, hvordan det gaar med vore Handelsforhandlinger, og hvordan det gaar med vore Forsyninger. Den højtærede Udenrigsminister har allerede i sin Tale besvaret en hel Del af disse Spørgsmaal, og derfor kan jeg nøjes med for mit Vedkommende at sige, at der fra de forskellige Ministeriers Side gøres, hvad gøres kan, og at Forhandlinger under Udenrigsministeriets Ledelse er ført med en Række Lande for at naa frem til en Genoptagelse i størst muligt Omfang af Handelssamkvemmet med Landene. Det er jo klart, at vi gerne vil sælge vore Varer til de Lande, der har Brug for, hvad vi kan præstere, og omvendt er vi naturligvis stærkt interesserede i at faa de for os nødvendige Varer tilført udefra.

Retningslinien under Forhandlingerne er selvsagt, at vi i størst muligt Omfang søger at faa tilført Raastoffer og Nyttvarer, der har Betydning for vor Beskæftigelse og for Dækning af livsvigtigt Behov. Disse Varer maa, heri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, gaa forud for Luksusvarer. Hvad der skal forstaas ved Luksusvarer, er jo imidlertid noget omtvistet. Tobak er jo næsten et uartigt Ord i disse Dage; men er Tobak en Luksusvare? Jeg og de fleste med mig vil vist mene nej. Tobak har en saadan beskæftigelsesmæssig Betydning og

tilfredsstillende et saa alment Behov, at den ikke ubetinget kan kaldes en Luksusvare. Men paa den anden Side maa Tobakken erkendes at være mindre livsnødvendig end andre Varer, f. Eks. Brændsel og Klæder, og maa derfor indpasses paa en til dens ikke ubetingede Livsnødvendighed svarende Plads iblandt vore Importønsker.

I denne Forbindelse vil jeg gerne advare imod, at man, uanset hvorfor det sker, i for høj Grad fremkalder det Indtryk, at man kan indføre alt, hvad man har Lyst til af baade den ene og den anden Vare fra Udlandet, blot fordi enkelte Tilbud kommer frem. Forholdet er, bortset fra ganske enkelte Varer, desværre det, at Indførselsmulighederne for de Varer, som vi virkelig har behov, faktisk er overordentlig begrænsede, og hertil kommer, at det samme er Tilfældet med vore Betalingsmuligheder for Varer, der skal betales med Dollars og andre Valutaer; paa hvilke der er Mangel. Selv om vi f. Eks. i Dag kunde købe mere end de 6 000 t Kaffe, der er gjort Skridt til at skaffe her til Landet, vilde det i Øjeblikket efter min Mening være økonomisk uforsvarligt at beslaglægge yderligere Betalingsmuligheder til dette Formaal, og paa samme Maade kan det forholde sig i adskillige andre Tilfælde.

Med Hensyn til det i den senere Tid saa stærkt omtalte Spørgsmaal, som ogsaa blev berørt her, om de i Frihavnen liggende store Varepartier, som Erhvervslivet tørster efter at faa fat i, benytter jeg med Glæde Lejligheden til at svare paa de i saa Henseende stillede Spørgsmaal. Jeg vil her henvide til de Udtalelser, der fra kompetent Side, kan jeg sige, i Dag er fremsat i „Berlingske Tidende“, hvor Formanden for Textilfabrikantforeningen, Fabrikant Poul Neubert, siger saadan:

„Det Antal Baller Bomuld, der ligger eller har ligget oplagret i Frihavnen siden Kapitulationen, er ikke større end nødvendigt under de nuværende Importforhold, og Tekstilfabrikernes Produktion er ikke blevet forsinket paa Grund af manglende Fordeling af de hjemkomne Varer. Bomuldsspinderiernes Lagre er for Tiden fyldt, saaledes at de ikke for Øjeblikket kan modtage yderligere Bomuld.“